

[Poul Sørensen.]

ændre og rette i lovforslaget. Vi har imidlertid også påkaldt arbejdernes og arbejdsgivernes organisationers medarbejderskab, og jeg synes, jeg har lov til at understrege, at vi ikke har taget parti for den ene del af arbejdsmarkedet, og der har også, som allerede nævnt, været rettet kritik fra begge sider imod det initiativ, vi her har taget.

Jeg vil gerne tilføje overfor den rejste kritik, at vi har fundet det rimeligt og rigtigt, at der tages hensyn til tredieparten i denne sag, det vil sige alle dem, der står udenfor de organiserede arbejders og arbejdsgivers rækker, og det er efter vor mening ikke rigtigt, når man påstår, at løsningen af problemet skulle være et lukket land for dem, der står udenfor disse to parter. Alene det, at vi får en drøftelse af spørgsmålene, er en tilfredsstillende for os, og vi er meget lydhøre overfor, hvad der fremkommer under debatten i dag, ligesom vi under det udvalgsarbejde, som jeg vil foreslå følger efter, vil lytte til den sagkundskab, som vi ved mange medlemmer sidder inde med.

Jeg tror ikke, jeg overdriver, når jeg siger, at den faglige opdeling her i landet er forældet. Vi har 650 000 fagorganiserede arbejdere, heraf er 135 000 kvinder, og af resten — det er 515 000 — er 245 000 det, man kalder ufaglærte. Jeg er ganske enig i, at den ufaglærte arbejders stilling er ændret meget væsentligt. Ser man på opdelingen af disse 245 000 såkaldte arbejdsmænd i de 8—10 hovedgrupper, der er, står det en ganske klart, selvom man ikke har dybtgående indsigt i disse ting, at der findes grupper, som for år tilbage havde en meget tilbagetrukket og beskeden stilling, men hvis arbejde nu i allerhøjeste grad er kvalificeret arbejde. Jeg kan blot nævne den gruppe, som måske var den ringest stillede i gamle dage, landarbejderne. Ser man, hvilke arbejder der er landarbejderne betroet i dag med den mekanisering, der har fundet sted indenfor landbruget, må man sige, at udviklingen har medført en højnelse i forhold til de faglærte arbejdere. Jeg er derfor ganske enig i, at den spændvidde, som før var her i landet mellem den faglærte og den ufaglærte, ikke eksisterer i samme grad i året 1953 som tidligere, og

den udvikling, som venter os, må man vel formode vil yderligere afsvække forskellen.

Det, der har gjort problemet aktuelt for os, er selvfølgelig først og fremmest problemet omkring byggeriet her i landet. Tager vi f. eks. de fagorganiserede murere op til beskuelse, var der i 1940, da der var flest, 11 200 organiserede murersvende, og det sidste tal, som foreligger for mig, fra foråret 1953, er omtrent 10 400 organiserede murersvende. I denne periode på 13 år er murersvendenes antal her i landet altså ikke steget, således som man kunne have ventet, men tværtimod gået tilbage, og jeg vil sige til de ærede kritikere, som her fører stærk kritik frem mod vort forslag, at den udvikling, som her har fundet sted, har ikke ladet os upåvirket. Endvidere kan man ikke sige — jeg sidder ikke inde med tilstrækkeligt materiale, men såvidt jeg er underrettet, kan man ikke sige — at antallet af lærlinge i murerfaget, selvom det vist er større nu, end det har været før, er så stort, at det i løbet af relativ kort tid vil kunne afhjælpe manglen på murersvende.

Derfor vil jeg gerne bede modstanderne af forslaget om at forstå baggrunden for det. Når vi har gennemlevet somme med det pres, der har været på byggeriet, uden en eneste ledig murer, kan det ikke nytte at henvise til, at blikkenslagere og smede og andre har fundet en ordning, som er tilfredsstillende for dem, når det på et så afgørende område ligger, som jeg her har skitseret. Det er altså først og fremmest årsagen til, at vi, som det også har været sagt, har forsøgt at sætte sagen stærkt på dagsordenen overfor de forhandlende parter i de kommende måneder. Vi understreger, at vi helst ser, at parterne selv klarer problemerne, men det øvrige samfund må have lov til at sige, at det er et så dybt alvorligt problem, at det må og skal klares.

Det er sikkert udenforstående — hermed mener jeg dem udenfor de direkte interesserede parter — uforståeligt, at det ikke er muligt at føre de ufaglærte ind på disse arbejdspladser. Nu siger man til os, at der er god gang i det. Ja, jeg ved ikke, hvor megen gang der er i det. Hvis man ser på det utraditionelle byggeri, erindrer vi fra i sommer, hvorledes kampen stod omkring